

отбивалъ неприятеля едно подиръ друго отъ петъ позиции и най-подиръ принудилъ го да отстъпи на моста презъ Осъмъ, на дѣския брѣгъ, при Джурно-село.

Щомъ неприятеля зель да са оттегля на долу по Осъмъ къмъ рѣката са дигнжлъ и Козловския полкъ, който ималъ предъ себе една чета стрѣлци. Третия баталионъ отъ този полкъ преминжлъ рѣката, поради което оттеглянето на турцитѣ сж ускорило. Този баталионъ послѣ са върнжлъ на мѣстото си.

Турцитѣ сж опитали още веднѣжъ да спржтъ нападѣнето на рускитѣ войски, като завзели укрѣпена позиция при воденицата на сѣверъ отъ селото Черагъ. Но и отъ тукъ тѣ били изгонени. Тѣ даже трѣбало да оставятъ и втория мостъ на Осъмъ и побѣгнжли къмъ околнитѣ бърда. Русситѣ, именно Козловцитѣ, завзели воденицата, завзели и Джурно-село. Генералъ-маиоръ Богацевичъ подиръ това успѣшно дѣйствиe заповѣдалъ на Козловския си полкъ да напада по височината, на дѣсно отъ Раховския пжтъ на Никополь. Въ това сжщото време той сполучилъ да помогне на Вологодския полкъ, който са биялъ малко на лѣво отъ него и токо-що билъ завзель едно турско укрѣпление съ четири топа. Подиръ това успѣшно дѣло, генералъ Богацевичъ сполучилъ да отбие съвсѣмъ турцитѣ и да завземе височинитѣ.

Началника на общия отрядъ противъ Никополь, генералъ Криденеръ получилъ извѣстие отъ началника на штаба за успѣшното дѣло на лѣвата страна. По два часа слѣдъ пладня той заповѣдалъ на войскитѣ отъ срѣдата (изъ центра) да нападнжтъ върху Никополь. Рускитѣ батареи подъ началството на генерала-майора Калачова, захванжли да преминавжтъ съ забѣлжжителенъ поряджкъ и спокойствие отъ една позиция на друга като побѣждавали всички мѣстни прегради. Козловцитѣ сж спуснжли върху височинитѣ подъ бързия и силенъ огнь